

[Socialministeren.]

imidlertid stadig foregår, har jeg fundet det rigtigt at føre dem til ende, inden jeg fremsætter forslag på dette område, og det er derfor ved det foreliggende forslags § 30 foreslået, at der senere i løbet af dette folketingsår skal fremsættes forslag om anvendelsen af formuen. Jeg regner med, at det vil være muligt at fremsætte et sådant forslag i løbet af forholdsvis kort tid.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om film og biografier.

Den gældende film- og biograflov er fra 1964. Det blev i loven bestemt, at hele denne lovgivning skulle tages op til revision senest i folketingsåret 1970-71.

I lyset af de erfaringer, der er indvundet i lovens virkeperiode, stilles der nu forslag om ændringer i forhold til den gældende lov i en sådan udstrækning, at jeg har fundet det hensigtsmæssigt at forelægge dem i form af forslag til en ny film- og biograflov til afløsning af den bestående lov.

Allerede under behandlingen af film- og biografloven af 1964 blev det fra flere sider foreslået at ophæve biografbevillingssystemet. Loven af 1964 opretholdt imidlertid bevillingssystemet, men i marts 1966 nedsatte ministeren for kulturelle anliggender et udvalg med den opgave at foretage en bedømmelse af reglerne om biografbevillinger i 1964-loven samt undersøge mulighederne for en overgang til en form for friere biografnæring.

Udvalget afgav betænkning i september 1970. Af udvalgets 19 medlemmer gik et flertal på 10 ind for en fortsat bevarelse af bevillingssystemet, medens 9 medlemmer ønsker bevillingssystemet afløst af et system med en form for friere biografnæring.

Efter en grundig overvejelse af de i betænkningen indeholdte synspunkter for og imod bevillingssystemet sammenholdt med de indtryk, jeg selv har dannet mig, er jeg nået til det resultat, at det næppe længere kan være hensigtsmæssigt at lade bevil-

lingssystemet danne grundlag for biografdriften her i landet.

Den økonomiske situation for biograferne er i dag ændret i en sådan grad, at bevillingssystemet næppe kan siges at fungere efter hensigten, som skulle være at sikre, at de personer eller institutioner, som står for den offentlige filmforevisning, ikke blot har de nødvendige forretningsmæssige forudsætninger, men at de tillige er i besiddelse af de fornødne kunstneriske og kulturelle kvalifikationer til at kunne lede biograferne under hensyntagen til deres kulturelle funktion.

Jeg er klar over, at der er en del, som nærer frygt for, at biograferne ved en ophævelse af bevillingssystemet vil blive domineret af en række større eller mindre biografkæder. Det kan naturligvis ikke afvises, at der vil kunne opstå visse kæder under et system med fri biografnæring, men jeg mener ikke, at vi har grund til at frygte, at dannelsen af sådanne kæder i sig selv vil føre til, at biografernes repertoire bliver dårligere. Der kan i disse år registreres en stigende interesse for forevisning af kunstnerisk værdifulde film, og eventuelle kæder vil utvivlsomt være interesseret i også at imødekomme dette behov. I Sverige, der er præget af et antal større biografkæder, ligger forevisningen af kvalitetsfilm således fuldt ud på højde med, hvad der i dag vises herhjemme.

Bevillingssystemet er utvivlsomt også en medvirkende faktor til, at det i dag næsten er umuligt at få bygget nye biografer. En bygherre er for øjeblikket i den situation, at han, hvis han indlader sig på at bygge en biograf, i kraft af bevillingssystemet er uden indflydelse på, hvem der kommer til at drive denne biograf. Dette er næppe acceptabelt for flertallet af bygherrer i dag.

Ved udarbejdelsen af de nærmere regler for et system med fri biografnæring har det været overvejet, hvorvidt man i systemet skulle indbygge visse reguleringer og begrænsninger med henblik på at forsøge at sikre selvstændigheden og uafhængigheden hos de enkelte biografere.

Man har således overvejet, hvorvidt man burde etablere en begrænsning i kredsen, der kunne få tilladelse til biografdrift, således at interessentskaber, kommanditselskaber, aktieselskaber m. v., som i dag ikke kan